

97de Møde.

Mandagen den 24de Februar.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Efter Dagsordenen foretoges først Valg af 5 Medlemmer til det Fælledsudvalg, det var besluttet at nedsætte i Anledning af Forslag til Lov om Toldvæsenets Lønning. Valgte blev Tscherning med 75, Kée med 70, David med 39, Fenger med 39 og Ottesen med 39 af 76 afgivne Stemmer (Boserup 36, J. Knudsen 25, Jespersen 24, Damkier 13).

Derpaa gik man efter Dagsordenen over til Valg af 5 Medlemmer til det Udvalg, det var besluttet at nedsætte i Anledning af Forslag til Lov om en midlertidig Bestemmelse angaaende Amtsraadenes Sammensætning i Danmark, med Undtagelse af Bornholm. Ved den foretagne Stemmegivning, hvorved der var afgivet 82 Stemmesedler, men af hvilke een erklæredes ugyldig, da der paa samme fandtes et ulæseligt Ravn, valgtes J. E. Larsen med 52, Hall med 46, Hæckerny med 46, J. Knudsen med 44 og Rotwitt med 43 Stemmer (Winther 40, B. Christensen 29, Monrad 19, J. A. Hansen 14 og Rørgaard 10).

Derpaa gik man efter Dagsordenen over til Spørgsmaal „om den af Rigsdagsmanden for Bræsto Amts 4de Valgkreds (Grundtvig) anmeldte Forespørgsel til Krigsministeren maatte nyde Fremme“. Forespørgslen er saalydende: Hvad har saalænge forsinket og forsinker endnu den udsørlige Beretning om Idsted-Slaget.

Da ingen Begjering om Afstemning fremkom, antoges Thinget stiltiende at have givet sit Samtykke til at Forespørgslen stilles.

Man gik dernæst efter Dagsordenen over til „den af Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) anmeldte Forespørgsel til Justitsministeren“. (See Folkethingets Tidende Nr. 361, Sp. 5753.)

Tscherning: Idet jeg stiller nærværende Forespørgsel, maa jeg bede Thinget undskylde, om jeg skulde komme til at gaae ind paa en maaskee noget vel vidtløftig Fremstilling af den; men den vedrører saa vigtige Bestemmelser i vor Grundlov, og den Udvikling, disse bør have i Livets hele Fylde, at jeg troer det rig-

tigt at undersøge disse Bestemmelser almindelige Forhold med Hensyn til den her særlig foreliggende Sag, som nærmest har givet Anledning til min Forespørgsel. Det er mig hjært, idet jeg begynder denne Forhandling, at kunne udtale, at denne Sag, som saaledes nærmest har givet Anledning til Forespørgselen, indtil en vis Grad idetmindste foreløbig kan siges at være udjevnet, idet der med Hensyn til sammes væsentligste Punkt, som angik en Dagløn og Arbejdsløns Forhøielse, har fundet en vis Gfstergivenesshed Sted fra begge Sider, maaskee dog ikke til fuldkommen Tilfredshed, thi jeg maa tilstaae, at hvad der er ydet, maaskee er mindre rundelig tilmaalt, end det, der var begjert, og som forekommer mig billigt; men dette ligger imidlertid udenfor Forhandlingerne her, og jeg skal derfor i saa Henseende indskrænke mig til den Bemærkning, at det er heldigt, at der allerede i een Retning er en Slags foreløbig Ende paa Sagen, thi derved faaer vor nærværende Forhandling, en meer almindelig Character, og større Betydning for Almueheden. I en anden Retning er Sagen vel ikke endt, men har dog fundet en foreløbig Afgjørelse, som ogsaa gjør det mindre vanskeligt at optræde i Sagen selv paa dette Sted. De Mænd, som vare blevne anholdte og ifølge en Kjendelse holdte i længere Tid i Arrest, ere nemlig allerede frigitte, hvad der jo maa tyde paa, at de under Sagen fremkomne Oplysninger, have været af en saadan Betskaffenhed, at man er kommen til at betragte den i et mildere Lys, end fra første Dieblif af, og har idetmindste nu givet de paa-gjældende Individider den Frihed, som jeg idetmindste for min Part — og det vil jeg udtale strax — troer man allerede burde have givet dem i Kjendelsens Dieblif. Ogsaa dette ligger imidlertid paa en vis Maade udenfor Forhandlingerne her; thi vi vide jo Alle, at det havde staaet til de Paaagjældende selv at indanke denne Kjendelse for en høiere Domstol, (Hør!) og naar de ikke have gjort dette, rimeligvis fordi de ikke selv ret vidste, hvilken Ret deres Stilling hjemlede dem, saa er dette en Ulempe, som hidrører derfra, at vi hidtil dags have været saa lidet vant til at raade for os selv, som frie Mænd ligeoverfor Loven